

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1070: Phật Nói Điều Này, Chính Là Vì Người Sơ Phát Tâm Tu Quán, Vô Minh Chưa Phá Được Mấy May, Vẫn Còn Đang Ở Trong Nghiệp Thức

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 093)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Phật nói điều này, chính là vì người sơ phát tâm tu quán, vô minh chưa phá được mấy may, vẫn còn đang ở trong nghiệp thức. Nếu nghe nói “nhất như giai thị” (tất cả đều là Nhất Như), “thị pháp bình đẳng” (pháp này là bình đẳng), liền không tự lượng sức mình, vội cho rằng quán tướng tức là quán tánh. Đâu biết rằng cái được quán ấy, chính là thức chứ chẳng phải tánh vậy. Tất cả người học nên ở trong đây mà tỉ mỉ khám nghiệm.】

Phật nhìn người học, nhìn học trò, nhìn rất rõ ràng, nhìn rất tường tận. Có người nghe hiểu, nhưng là thiếu số, quá ít. Đa số đều nghe sai ý nghĩa, tự mình nghe lầm mà lại chẳng biết là mình sai, còn tưởng rằng mình đã nghe rõ ràng, đã nghe tường tận rồi, những người như vậy có rất nhiều. Không những hiện nay rất nhiều, mà ngay khi Phật Thích Ca Mâu Ni còn tại thế, tình trạng này vào lúc đó cũng không ít.

Chúng ta chính là những người sơ phát tâm tu quán mà ở đây nói đến. May mà chúng ta vẫn chưa y theo Bát Nhã để tu quán, y theo Bát Nhã tu quán thì sẽ rất rắc rối. Ngày nay chúng ta dùng phương pháp niệm Phật, niệm một câu A Di Đà Phật này cũng là tu quán; “quán” là quan niệm, chính là cách suy nghĩ, cách nhìn nhận của chúng ta. Quan niệm của chúng ta sai lầm rồi, đem quan niệm sửa đổi lại cho đúng thì gọi là tu quán. Chúng ta có thể buông xuống tất cả thế pháp và xuất thế gian pháp, một lòng một dạ chuyên niệm A Di Đà Phật, quan niệm này là chính xác, cho nên niệm Phật cũng là tu quán. Nếu nói niệm Phật không phải là tu quán, thì họ đối với pháp môn niệm Phật chưa thấu hiểu; không những không thấu hiểu pháp môn niệm Phật, mà đối với Phật pháp Đại thừa nói chung họ cũng không liễu giải.

Người sơ phát tâm tu hành, vô minh chưa phá. Vô minh chưa phá thì chúng ta đều đang ở trong phạm vi của nghiệp thức, cũng tức là chúng ta khởi tâm động niệm, tất cả mọi hành vi của chúng ta đều do tâm, ý, thức làm chủ tể; đó chính là tám thức, năm mươi một tâm sở mà Tướng tông nói đến. Chúng sanh trong lục đạo, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ tát Quyền giáo đều đang dùng tám thức, năm mươi một tâm sở. Nói cách khác, quý vị chưa phá vô minh, nếu phá được một phẩm vô minh thì sẽ thấy được Pháp thân, chứng Pháp thân, đó là Pháp thân Đại sĩ. Bậc Sơ Trụ của Viên giáo, Sơ Địa của Biệt giáo, những người như vậy mới là bậc Đương cơ của “Kinh Kim Cang”, tiêu chuẩn của “Kim Cang Bát Nhã” chính là ở chỗ này. Các Ngài mới thật sự là vạn pháp nhất như, thị pháp bình đẳng, không có cao thấp; đây là Pháp thân Đại sĩ, chẳng phải cảnh giới của chúng ta.

Chúng ta hôm nay trong “Kinh Kim Cang” cũng nghe được lời này, đây là lời Thích Ca Mâu Ni Phật nói với Pháp thân Đại sĩ. Chúng ta nghe rồi, chúng ta nghe qua liền tưởng rằng mình đã nghe hiểu, chúng ta cũng bắt chước học theo, mà chẳng chịu suy xét tự lượng sức mình, tự cho rằng thấy tướng tức là thấy tánh. Người ta thấy tướng là thấy tánh thì không sai, một chút cũng chẳng sai; nhưng chúng ta thấy tướng thì vẫn là thấy tướng, quyết định chưa thấy tánh. Phải hiểu được đạo lý này, đây quả thật chẳng phải là cảnh giới của chúng ta. Chúng ta phải lưu ý ở ngay chỗ này, phải dụng tâm tỉ mỉ mà khám nghiệm quan sát, không thể lầm lẫn.

Nếu hiểu sai, thì không phải Phật sai, Phật không nói sai, Kinh không ghi chép sai, mà là tự chúng ta lĩnh hội sai ý nghĩa. Một khi đã lĩnh hội sai ý nghĩa, thì rắc rối sẽ rất lớn, rất dễ堕 vào “ác thủ không” (chấp trước sai lệch vào cái Không), phương hướng tu hành của quý vị liền sai lệch. Kết quả về sau đương nhiên là sai lầm rồi, chính là cái gọi là “sai một ly, đi một dặm”; đây cũng chính là điều mà Cổ đức thường gọi là tu mù, luyện đui (manh tu hạt luyện). Chỉ nhìn vào kinh điển mà tu mù, luyện đui, như thế gọi là oan uổng! Đây chính là điều chúng ta thường giảng, trong Bài kệ Khai Kinh có câu: “Nguyện giải Như Lai chân thật nghĩa” (Nguyện hiểu nghĩa chân thật của Như Lai), thì họ lại là “thác giải” (hiểu sai) nghĩa chân thật của Như Lai, “khúc giải” (hiểu lệch lạc) nghĩa chân thật của Như Lai, như thế là làm sai bét hết rồi.